

И въ ада го не щатъ

(Норвежка приказка)

Еднажъ апостолъ Петъръ се отбилъ при единъ ковачъ. Ковачътъ си билъ продалъ душата на дявола и следъ седемъ години трѣбвало да му я даде, ако презъ това време дяволътъ го направи майсторъ надъ майсторитѣ. Подписали и договоръ. И ковачътъ сложилъ надписъ надъ ковачницата: „Ковачъ надъ ковачитѣ.“ Св. Петъръ видѣлъ надписа и влѣзълъ вжтре.

— Какъвъ си? — пита той ковача.

Прочети надписа! Но може да не знаешъ да четешъ. Почакай тогава, ще мине нѣкой и ще ти го прочете.

Пристига конникъ единъ и моли ковача да му подкове коня.

— Не може ли азъ да го подкова? — казва св. Петъръ.

— Че опитай! казва ковачътъ. — Внимавай само да не сбъркашъ нѣщо, та да си имамъ работа.

Св. Петъръ откъсна на коня предната нога, тури копитото въ жаравата, нажеже подковата, после наби клинцитѣ и отново намѣсти ногата на коня. Като свърши съ нея, той откъсна другата и направи сжщото. После се залови за заднитѣ, отначало дѣсната, а после лѣвата: слага ги въ огъня,